

השבת

פרשה ויחי
עלון רלי"ז

בסי"ד

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א.

ויחי

לקוטי הלכות
ספח ט', י"ב-י"ג

יששכר חמור גרם רובץ בין המשפטים...

זוהי בחינת יששכר חמור גרם וכו' ופירש רש"י שקיבל עליו עול תורה כחמור וכו' כחמור דייקא כנ"ל, כי יששכר זה בחינת הצדיק הגדול המבואר בתורה הנ"ל שיש לו כח להאיר בדרי מעלה ובדרי מטה בחינת הארת בן ותלמיד הנ"ל כדי שיהיה להם יראה וכו'. ועיקר הוא הארת התלמיד שהיא הארת דרי מטה שזהו עיקר תענוגיו ושעשועיו יתברך כשעולה העבודה מהם מחמת שהם מגושמים מאד בתכלית הגשמיות כמבואר שם בתורה הנ"ל והארת דרי מטה הוא מה שמאירין בהם בחינת מלא כל הארץ כבודו בחינת הקיצו ורננו שוכי עפר דהיינו מה שמחזקין כל המונחים בדיוטא התחתונה מאד מאד, לבל יתייאשו עצמן בשום אופן בעולם (כמבואר שם עינין שם).

זוהי בחינת יששכר בחינת יששכר, שמודיע לכל באי עולם אפילו להגורעים מאד. כי עדיין יש ששכר בחינת כי יששכר לפעלתך ויש תקוה לאחריתך...

זוהי בחינת יששכר חמור גרם שהצדיק בחינת יששכר שמאיר בכל הדרי מטה, בכל הנמוכים מאד, לבל יתייאשו עצמן מן הרחמים בשום אופן עד אשר משיב כולם להשם יתברך, אפילו אותן שהם בבחינת חמור בחינת בהמה טמאה בחינת זוהמת וגשמיות החומר. כי הוא מאיר בהם האמת עד שגם הם נעשין מרכבה אל הקדושה ונושאים עליהם עול תורה. והוה בחינת חמור גרם שפירש רש"י כחמור לסבול עליו עול תורה היינו כנ"ל... וזה בחינת יששכר חמור גרם רובץ בין המשפטים שגם בן המשפטים והמצרים והגבולים שאורבים עליו ומתעים אותו מאד על ידי התגברות התאוות והמניעות גם שם מתגבר להכניע ולבטל את עצמו לגבי התורה והצדיק ומכניע גופו וחומר המגושם כחמור. לישא עליו עול תורה. ועל ידי התורה זוכה להפוך הכל אל הקדושה וזה בחינת ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל. כי כמה וכמה עתים עוברים על כל אחד ואחד מישראל, כי יש כ"ח עתים עתים לטובה עתים לרעה ואחד כלולים כל העתים העוברים על כל אחד ואחד מיום הולדו עד יום מותו, אשר עליהם התחנן דוד בידך עתותי הצילני מיד אויבי ומרודפי.

וזה עיקר שלימות הצדיק הגדול במעלה המלמד תורה ודעת לישראל כמו יששכר שיוכל להאיר בכל אחד ואחד מישראל, שיוכל להתחנן ולישאר על עמדו בכל הזמנים והעתים העוברים עליו בבחינת ומבני ישכר יודעי בינה לעתים שיוודעים להכניס בישראל בינה וחכמה אמתית

שידעו בכל עת ועת שעורים עליהם יהיה איך שיהיה לבלי ליפול בדעתו ח"ו ולבלי להתרחק מהשם יתברך לעולם.

וזהו לדעת מה יעשה ישראל שידע כל אחד מישראל מה לעשות בכל עת ועת, איך להתחזק בכל עת ועת, פעם בתורה, פעם בתפלה פעם בצעקה ושועה ותחנה ובכיה, פעם בשמחה וחזרה פעם בדיבור פעם בשתיקה. ויש עת שצריכין ומוכרחין לבטל עת עצמו דייקא מהעבודה בבחינת עת לעשות להי הפרו תורתך כמו שאמרו רז"ל **ביטולה של תורה זה קיומה.**

כי יש עת שצריכין לאכול או לישן בשביל קיום הגוף או לדבר עם בני אדם כדי לפקח דעתו וכיוצא בזה הרבה. וכן כל העתים בכלליות ובפרטיות שעוברין על האדם פעמים הוא בבחינת עליה ופעמים הוא בבחינת ירידה. וגם בבחינת העליה בעצמה יש אלפים ורובבות מדריגות. וכן יש ימי הילדות והבחרות ימי עליה וימי עמידה וימי ירידה שהם ימי הזקנה

והשיבה וכו', וכן כל מה שעובר על האדם בכל אלו העתים כמו שאמרו רז"ל על ר' אליעזר שקם אפילו לפני זקן נכרי, אמר כמה הרפתקאי דעו עליו. כי בהכרח שיעבור על כל אדם כמה וכמה מיני עתים שונים ובפרט על איש הישראלי הרוצה להתקרב להשם יתברך שבשבילו נברא הכל.

והצדיק הדור האמתני בחינת יששכר הוא מאיר בישראל בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל שידע כל אחד מישראל מה יעשה בכל עת ועת, באופן שלא יפול ולא יתרחק מהשם יתברך לעולם. וכן כתיב בדוד מלך ישראל כשנסתלק. והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל, ופירש רש"י שם, עתים צרות שעברו עליו.

התחזקות

אוצר היראה
התחזקות, ב'

צריך האדם לחזק עצמו בעבודת ה' בכל מה שיוכל, אף אם הוא כמו שהוא, ויסמוך על רחמיו יתברך המרובים מאד בלי שעור, כי בודאי לא יעזוב אותו אף אם עבר מה שעבר העבר אין, והעיקר מכאן ולהבא לא יעשה עוד, ויהיה שב ואל תעשה על כל פנים, הן במעשה, הן במחשבה, כי גם המחשבה של אנשים כאלו הוא גם כן עשיה, כי גם בעולם העשיה יש מחשבה,

טוב להגיד ולשיר

נ נח נחמן נחמן מאומן

לזכות לכל הישועות

וצריך להיות שב ואל תעשה במעשה ובמחשבה כנ"ל, ומה שנעשה עמו ממילא, אל יחוש ואל יסתכל על זה כלל. ודע כי בהכרח שיעבור עליו כל זה הנזכר לעיל, כי זה עיקר התשובה השלמה, כשאדם עובר באלו המקומות והבחינות אלו ממש שהיה בהם מקודם, ועכשיו הוא פונה עורף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה, הן במעשה הן במחשבה כנ"ל, זהו עיקר התשובה שלמה.

עצות

אוצר היראה - עצות
ברית, נ"ב

הנושא אשה לשם ממון, הוא שוטה וכסיל, ופוגם ומאבד דעתו ושכלו, ועל ידי זה הויין לה בניים שאינם מהוגנים.

תפילה

לקוטי תפילות א', ט"ז
תתנ"ד

... ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים, שאזכה לתיקון הברית בשלמות, ואזכה לקדש את עצמי במותר לי, ותצילני ותשמרני מתאוות המשגל ומתאוות ממון, ותתן לי כח לשבר אלו התאוות לגמרי. ותשמרני ברחמיך הרבים ותצילני מהרהורים רעים וממחשבות רעות, ואזכה שיהיה מוחי ודעתי זך ונקי מכל מיני הרהורים ומכל מיני פסולת. ותכניע ותשפיל ותבטל את כל אויבי ושונאי הקמים עלי חנם, כי אתה יודע כי **רבו משערות ראשי שנאי חנם, עצמו מצמיטי אויבי שקר, אשר לא גזלתי אז אשיב.**

סיפור

כוכבי אור
כתב י"ד

שמעתי מרי ישעיה שלום, ששמע מאביו, שפעם אחת, סיפר רבינו ז"ל עמהם, מענין עולם התוהו. ואז אמר עצה לזה שישבע בנקיטת חפץ כשר שכל ימי חייו לא יעבור עליו אחד משלושה זמנים הקבועים להיות אצלו. היינו על ראש השנה ועל שבועות ועל שבת חנוכה, כי אז היה זמן קהילה לכל. והשני זמנים אחרים היה החיוב רק על אותם שאינם רחוקים ממקומו כל כך. והרחוקים היה להם זמנים אחרים, היינו שבת שירה, ושבת נחמו כי אז היה ז"ל נוסע אליהם. וגם לשבע שכתב אחר המיתה, וההסתלקות הוא מוכרח לבא אליו ז"ל, ואז יהיה הכל על נכון.

וסיפר לענין זה מעשה (כמדמה שאמר שכתוב באיזה פנקס) שבעיר אחת היה שם איזה רב שהיה לו אהבה גדולה עם בעל הבית אחד מהעיר. פעם אחת נתקשרו בתקיעת כף, שכל מי שישתלק קודם יבוא ויספר לחברו מה נעשה עמו. ונסתלק הרב מקודם ונשתהה הדבר עשר שנים. והגיע עת הסתלקות הבעל הבית הנ"ל, וסיפר את הדבר לבנו, ומסר לו כח התקיעת כף, ונשתהה עוד עשרה שנים, ונסתלק גם הבן ומסר התקיעת כף לבנו ונשתהה עוד

שמונה שנים, ובא הרב הנ"ל בחלום לבן בן הנ"ל וספר לו מה שעבר עליו:

בעת שהניחו אותו בקבר, נדמה לו שהוא חזק ובריא על כל אבריו, ומה זאת שיעשו על כזה לקח אדם חי ובריא ולקברו בחייו, רק מה לעשות? אחר כך, בא על דעתו לנסות את עצמו, אולי יוכל לעלות מקברו. ונדמה לו שהרים את הגולל עם עפר הקבר ויצא מקברו. רק איך אפשר לכנס לעיר? הלא הוא מלובש בתכריכין של מתים! והיה בדעתו להמתין עד חשכת לילה בין השמשות, ואז יכנס לביתו, ומרחוק הסתכל על העיר והכיר את הבתים, וגם את ביתו הכיר.

אחר כך, בא על דעתו כי אי אפשר לו לכנס כך אף לביתו, כי יפחדו בני ביתו. בתוך כך, נדמה לו שהולך סרסור (טענדלער) ונושא מלבושים, ויש לו גם מלבושים ששייכים לו כמלבושי הרבנים. ודבר עמו אולי יעשה עמו לחוף על התכריכים, כי הם טובים וחדשים עדיין, וזה יום אחד שלבשם. והסכים הסרסור ונתן לו המלבושים ונכנס לעיר.

כשנכנס, ראה שאין זה העיר שלו, כי יש שם בתים אחרים. וסבר בדעתו אולי טעה ונתעה לאיזה עיר אחרת קרובה. בתוך כך נשתהה קצת לתוך הלילה ובכל בית העיר כבו את הנרות כנהוג, רק בבית אחד האיר עדיין.

ונכנס לבית זה, והוא רעב מאד; כשנכנס, ראה ששם הוא (גארקעך) בית תבשיל. ושאל: **יש כאן מה לאכול?** והשיבו לו: **יש, אבל יש לך מעות?** השיב: **אין לי.** אמרו לו: **בכאן אין אוכל בלי מעות כי הוא גארקעך!** ויצא בפחי נפש.

בתוך כך האיר היום, כי אז היה לילות הקיץ וראה מרחוק שני אנשים, ויש להם איזה דין ודברים ביניהם. ונתקרב אליהם ופסק להם דין תורה אמתי (כך סיפר ז"ל), ונתן לו אחד שני זהב ונכנס לגארקעך, וצוה לתת לו אוכל, ומזוג לו קצת יי"ש ורצה לשתות. בתוך כך באו שני שליחים, ואמרו: **הבית דין שלח אחריך לילך תכף!** ומוכרח לילך עמהם.

כשבא אל הבית דין, נתרזגו עליו הבית דין מאד, ושאלו אותו: **מדוע באת לכאן איש זר לפסק בכאן דין תורה אמתי. כמה זמן ממתנינים אכחנו לזה שיבוא לפנינו דין תורה אמתי, ועכשיו באת לכאן ופסקת דין תורה אמתי!** וצוו לחפש אותו, אולי לקח שוחד, וחפשו אצלו ומצאו שני זהובים הנ"ל, ופסקו הבית דין עליו להעביר ולהפשיט מעליו ככל המלבושים ולדחוף אותו לחוף ערום, ועשו כך. והיה לו להרב הנ"ל, צער גדול מזה, ואמר בדעתו שטוב לפניו לילך, ולחזור אל קברו כי מחיים כאלו טוב מהם המוות!

אבל איך חוזרים אל הקבר? הלא אין לו תכריכים!

בתוך כך, התחיל אחד לטען בשבילו עד מתי יצערו אותו כל כך, יקחו אותו למשפט ויסקלו את דינו ויפטר (ואמר רבינו ז"ל, מסתמא הזכיות שלו טענו כך בשבילו), והשיבו כי אי אפשר לקרב אותו עדיין אל המשפט, מחמת התקיעת כף שנתן בזה העולם, ומוכרח מקודם לילך ולהודיע ולהפטר מהתקיעת כף.

ואז הלך, והודיע לבן בנו אחר עשרים ושמונה שנים, כנ"ל. (אמר המוציא לאור: שמעתי באומן מאנשי שלומנו, שרבינו ז"ל סיים כך, אבל מי שזכה להיות אצלי השלושה פעמים בשנה, היינו ראש השנה שבועות שבת חנוכה, ינצל מעולם התהו, ה' יצילנו אמן).

[כוכבי אור עמוד ש"צ כתב יד הרב מטשעהרין ז"ל]

לקוטי מוהר"ן

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה' (תהלים קי"ט).

דע, כי על ידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הבקשות, שאנו מבקשים ומתפללים, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שצריכין, הן ברוחני הן בגשמי. כי עכשיו בעוונותינו הרבים, חן וחשיבות האמיתית של ישראל נפל, כי עכשיו עיקר החשיבות והחן הוא

אצלם, אבל על ידי התורה נתעלה החן והחשיבות של ישראל, כי התורה נקראת (משלי ה'): **אילת אהבים ויעלת חן**; שמעלה חן על לומדיה (ערובין נ"ד): **כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שיאיר לו השכל, שיש בכל דבר, להתקרב להשם יתברך על ידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ח'): **חכמת אדם תאיר פניו.****

וזה בחינת יעקב, כי יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה (תקונים תקון י"ד, זהר משפטים קכ"א:), כמו שכתוב (תהלים קי"א): **ראשית חכמה.**

וזה בחינת (בראשית כ"ז): **ויעקבני זה פעמים, ותרגום אונקלוס: וחכמני...**

סיפורי מעשיות

**** רבינו הקדוש הליבש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****
... והלכו אלו השלושה יחד, ושכרו להם ספינה ובאו אל המדינה, שיושבת שם הקיסרית, ובאו אל אותו העיר, שהיא יושבת שם, והעמידו הספינה, וישבה עצמה (בת הקיסר): אם תודיע תיכף

לאמה, שבאתה תוכל לגוע ושלחה אצלה באשר שנמצא איש, שיודע ידיעה מבתה.

אחר כך הלכה בעצמה וספרה להקיסרית כל מה שעבר על בתה, וספרה לה כל המעשה, ולבסוף אמרה לה: והיא גם כן בכאן. אחר כך, אמרה לה האמת: **אני אני היא,** והודיעה לה, שגם החתן שלה, בן הבערגר, הוא גם כן בכאן, אך אמרה לה, שאינה רוצה באופן אחר, רק שישבו את אביה הקיסר למקומו, ואמה לא היתה מרצית לזה כלל, כי חרה לה עליו מאד על שבשבילו היה כל הנ"ל, אך אף על פי כן הכרחה למלאות רצון בתה ורצו להשיבו ויבקשו והנה אין הקיסר נמצא כלל והגידה לה בתה, שגם הוא בכאן, והיתה החתונה והשמחה בשלמות, והמלוכה והקיסרית קבלו הזוג ומלכו בכיפה.

גם אחר כך לא היה להקיסר הזקן גדולה, כי הכל היה על ידו. המאטראס טפחו טפחו אותו על פניו ודחפוהו. הבערגר היה לו גדולה מאד (כי הוא) אבי הקיסר, שהוא העיקר.

מספר אבי הנזל ב' מכתב צ'

מכתב

הגדל והצומח מבארות מים חיים, ממעיני הישועה הנוראים, הנובעים מהצדיק האמת, שממרק ומצחצח העיניים של ישראל, לראות הפתחים **איך לצאת מהיכלות השקר והטומאה של המינות ואמונות כוזביות, ולכנוס בהיכל הקודש של החכמה והשכל האמת, להכיר גדולת הבורא, ולהתקרב אליו באמת.**

הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת, אור החדש, הצח והמצוחצח, שממרק ומצחצח העיניים, לראות הפתחים **איך לצאת מהיכלות הטומאה והשקר של המינות ואמונות כוזביות, המחשיכים העיניים ומחריבים העולם, ולכנוס בהיכל החכמה העליונה והשכל האמת, שמודיע ומגלה אלקות ומלכותו יתברך לכל באי עולם, אפילו להרחוקים והעובדי כוכבים ומזלות, שידעו כולם גדולת הבורא יתברך, שיש אלקים שליט ומושל ויתקברו אליו.**

ספר המידות אמת, ח"ב ע"ב

מידות

- ❖ מרוח פיו של השקרן, נעשה היצר הרע; וכשיבא משיח, אז לא יהיה שקר, ובשביל זה לא יהיה יצר הרע בעולם.
- ❖ מי שהוא איש אמת, אזי הוא מכיר באחר אם אחר דובר שקר אם לאו.
- ❖ הסימן של השקר, כשלא יסכימו עליו רבים, והוא משלושה שהקדוש ברוך הוא שונאן.
- ❖ עשיר מכחש אין הדעת סובלו, והוא נבזה בעיני עצמו.
- ❖ תיקון לפה, שיתן צדקה.

שבת שלום

עלונים הנם ספרים במחיר קהן
051-962225 (מיכאל)

שידוכים!
לבחורות המעוניות בחסידות ברסלב:
02-5829086 (ציפור)